

75 anys de la coronació de la Mare de Déu del Toro

Patrona de Menorca

Benvolguts diocesans:

Amb data 6 de novembre de 1961, el Papa Joan XXIII va signar el Breu *“Quo Graviora”* pel qual es concedia el patronatge sobre l'Església de Menorca a la Mare de Déu en la seva advocació de la Muntanya del Toro, establint que la seva festa se celebrés cada any el dia 8 de maig. El Bisbe Bartomeu Pascual havia sol·licitat amb anterioritat aquesta declaració, exposant que, encara que la Mare de Déu del Toro era invocada ja des de feia segles com a patrona de Menorca, no havia estat declarada formalment com a tal per cap decret pontifici. La resposta va ser l'esmentat document, en el qual *“perquè s'enrobusteixi i augmenti aquesta devoció cap a la Mare de Déu”* queda confirmada *“la Benaurada Mare de Déu, anomenada de la Muntanya del Toro i venerada en el territori de la Diòcesi de Menorca, com a principal patrona davant Déu d'aquesta demarcació eclesiàstica”*.

Que la Mare de Déu del Toro sigui patrona de Menorca vol dir que és la nostra intercessora i model. La primera missió que té un patró és la d'intercedir davant Déu. El mediador i intercessor davant el Pare és Jesucrist, que *“està sempre viu per intercedir per nosaltres”* (He 7, 25). Són també intercessors nostres aquells que estan íntimament units a Jesucrist, com la Mare de Déu i els sants. Després de la seva Assumpció al cel, la Mare de Déu segueix tenint cura amb amor matern *“dels germans del seu Fill, que encara peregrinen i es troven en perills i ansietat fins que siguin conduïts a la pàtria benaurada”*. El Concili explica que, amb raó, se li pot considerar intercessora i auxiliadora nostra i afegeix: *“La qual cosa, però, s'ha d'entendre de manera que no resti ni afegeixi a la dignitat i eficàcia de Crist, únic Mitjancer”* (LG 61). El que fa la Mare de Déu és cooperar amb Jesucrist; la seva funció és subordinada a la que correspon al seu Fill.

La paraula “patró”, que procedeix del dret romà, fa referència a aquesta funció d'intercessió i protecció. El Patró, en els processos judicials de l'antiga Roma, era el defensor dels clients, dels colons i dels lliberts. El Patró havia de ser un home lliure, influent, ciutadà romà, que comptava amb mitjans per defensar els febles. Era, per açò mateix, una persona molt important i benefactora, a la qual acudien els necessitats per aconseguir el seu favor en els tribunals o davant l'autoritat. Per influència de sant Ambròs va passar aquest terme al llenguatge cristià. El sant bisbe de Milà es preguntava què feia al cel un sant i responia: el mateix que el patró davant el jutge o l'emperador. Demana, suplica, prega per nosaltres, i ens obté de Déu els favors que li demanem (Cf. Ep. 22,11).

La Verge del Toro és la nostra patrona, és a dir, la nostra intercessora davant Déu. En els goigs de la Mare de Déu es diu: *“Des d'El Toro, Verge pia, beneïu nostre bisbat”*. El nostre poble l'ha sentida com a mare de misericòrdia i ha acudit a ella en les dificultats, implorant el seu auxili. Ara bé, la tasca principal de Maria és conduir-nos fins a Déu, perquè puguem experimentar el seu *sigamor*. La pregària de la mare té com a objectiu que ens convertim al Déu de la tendresa i de la compassió.